

Folketingets Social- og Indenrigsudvalget
lov@ft.dk

Pernille Skipper
Pernille.Skipper@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

28. oktober 2016

J.nr. 2016-6356

Social- og Indenrigsudvalget har i brev af 16. september 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 418 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 418:

”Ministeren bedes redegøre for, hvor mange flere personer, herunder børn, der forventes at komme under den af den tidligere regering fastsatte fattigdomsgrænse som resultat af den nuværende regerings kontanthjælpsreform.”

Svar:

Det bemærkes indledningsvist, at regeringen ikke anerkender den tidligere regerings relative grænse for økonomisk fattigdom. Det er for snævert og firkantet at se på, om en families indkomst ligger over eller under en bestemt teknisk defineret grænse.

En sådan statisk opgørelse indfanger ikke den dynamik og mobilitet på arbejdsmarkedet, som regeringen forventer at skabe med sin samlede økonomiske politik (jf. også bemærkninger herom i svar på FIU spørgsmål 30 af 11. maj 2016).

Regeringen er optaget af at sikre, at flere får fodfæste på det danske arbejdsmarked frem for at måle, hvor mange personer der opfylder en teknisk defineret grænse for fattigdom. At flere får en tilknytning til arbejdsmarkedet og bliver i stand til at forsørge sig selv og deres familie er hele formålet med kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen.

I direkte forlængelse af de beregninger, der blev foretaget i forbindelse med FIU30 af 11. maj 2016 er der foretaget en rent *statisk* udsondring af konsekvenserne af kontanthjælpsloftet, som indebærer, at indførelsen af regeringens kontanthjælpsloft isoleret set medfører en stigning i antallet af personer, der kommer under den tidligere regerings grænse, på ca. 7.800 personer¹. Heraf er ca. 5.300 i alderen 2-17 år². 50 pct. af den samlede gruppe udgøres af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande, hvilket skal ses i sammenhæng med, at denne gruppe har en særlig beskæftigelsesudfordring ved at kun ca. halvdelen af gruppen er i arbejde. Kontanthjælpsloftet sikrer således - også for denne gruppe - et tydeligt økonomisk incitament, der på sigt kan gavne både dem og deres børn.

¹ Det har ikke været muligt at skønne over 225-timers-reglens betydning for antallet af personer, der kommer under den tidligere regerings grænse for økonomisk fattigdom.

² Personer under 2 år kan ifølge definitionen ikke indgå i den gruppe, som der spørges til.

Bl.a. som følge af at der er tale om en opgørelse på historiske data, er det imidlertid ikke muligt at tage højde for, at antallet af kontanthjælpsmodtagere reduceres som følge af, at kontanthjælpsloftet tilskynder kontanthjælpsmodtagerne til at finde arbejde hurtigere end tidligere. Det skyldes bl.a., at det ikke er muligt at afgøre, hvilke konkrete personer, der kommer i beskæftigelse som følge af den øgede beskæftigelsesgevinst som kontanthjælpsloftet indebærer. Skønnet er derfor opgjort eksklusiv de forventede beskæftigelsesvirkninger, hvilket alt andet lige vil bidrage til at overvurdere den samlede virkning på antallet af personer under grænsen.

Der henvises i øvrigt til svar på FIU 30 af 11. maj 2016 om den samlede betydning af kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen for antallet af personer under den tidligere regerings grænse for økonomisk fattigdom.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen